

KERSTSPECIAL ROEL VAN BUUREN

naam **Roel van Buuren**
woonplaats **Maasland**
leeftijd **29**
aantal melk- en kalfkoeien **45**
aantal stuks jongvee **20**
grondgebruik **34 ha grasland**

‘We hebben 4,5 jaar in onzekerheid gezeten’

Toen Roel van Buuren op negenjarige leeftijd zijn opa zag stoppen met melken, viel zijn droom in duigen. Maar op de familiegrond behoorde hij twintig jaar later, in 2015-2016, tot de nieuwe melkers. Met motivatie en doorzettingsvermogen heeft hij de zenuwslopende periode het hoofd geboden. Nu kan de blik vooruit.

TEKST FLORUS PELLIKAAN

Handgeschreven bordjes wijzen de weg richting het achter bomen verscholen eenvoudige winkeltje van Boerderij Landlust in Maasland. Twee ochtenden per week zijn klanten welkom voor biologische melk, kaas, vlees en eieren. ‘We hebben nog nooit reclame gemaakt, maar komen bijna alle weken producten tekort’, vertelt Roel van Buuren (29). Hij is verrast door de behoefte die er is aan de producten die hij samen met zijn vrouw Femke (29) verkoopt. ‘We hadden nooit verwacht dat zoveel mensen de moeite zouden nemen naar de boerderij te komen en ook zo makkelijk een goede prijs voor de producten willen betalen.’

Het is nu aantrekkelijk om snel in omvang door te groeien, maar dat willen Roel en Femke niet. ‘We geloven in de kracht van diversiteit en werken naar een bedrijf toe dat past tussen Rotterdam en Den Haag. Wij genieten van een sociale, relatief kleinschalige boerderij, die echt meerwaarde heeft in het gebied waar die staat.’

Motivatie uit koeien en natuur

Het huidige succes van de boerderijwinkel staat in schril contrast met de zijden draad waar de toekomst van het bedrijf aan heeft gehangen. Roel startte na enkele jaren van voorbereiding het bedrijf in 2015, schakelde in maart om naar biologisch, kocht in juni van dat jaar kalveren om vervolgens in 2016 te gaan melken. Hij startte op de plek waar zijn opa tot twintig jaar geleden molk. ‘Toen ik negen was, stopte mijn opa op 65-jarige leeftijd met melken. Ik weet nog precies waar ik het hoorde. Ik heb zitten huilen op de overloop, want mijn droom viel in duigen.’ Na jaren op diverse melkveebedrijven in binnen- en buitenland gewerkt te hebben, leek het einde van de quotering toch kansen te bieden. Door de fosfaatwet-

geving dreigde de droom echter opnieuw in duigen te vallen. ‘We kregen fosfaatrechten voor vier melkkoeien, de boetes liepen op tot torenhoge bedragen en 4,5 jaar lang was niet bekend of we in de knelgevallenregeling zouden vallen. We konden iedere dag failliet zijn. Dat was ontzettend zwaar, maar het werken met de koeien en in de natuur en de technisch goede resultaten van onze alternatieve bedrijfsvoering hebben ons de energie gegeven om door te gaan.’ In november 2019 kwam eindelijk het verlossende woord dat ze in de knelgevallenregeling vielen.

Liever tweede locatie dan groeien

Van Buuren is ervan overtuigd dat hij het niet had gered bij een traditionele bedrijfsvoering met 70 koeien. ‘Dan zouden wij het altijd afleggen tegen collega’s die jaren voorsprong hebben en ook al klagen over de marges. Wij moesten een bedrijf hebben met weinig kosten en wat extra’s in opbrengsten. Dat lukte met een stal van rond de oorlog en een op weidegras gebaseerd biologisch bedrijf met sobere jerseykoeien.’

Inmiddels is er deze herfst een nieuwe vrijloopstal gebouwd van 1400 m², die in de zomer dienst gaat doen voor het telen van groente. ‘Daarnaast denken we aan het maken van flexplekken in de stal voor mensen die op een inspirerende plek willen werken. We willen een functioneel bedrijf runnen dat de kwaliteit van het gebied verbetert’, vertelt Roel. Op termijn wil hij mensen nog meer laten meegenieten van wat de boerderij te bieden heeft. ‘Groter worden is geen doel, we willen eerst alles netjes op orde hebben en starten dan liever over een aantal jaren ergens anders een vergelijkbaar bedrijf voor een van onze twee jongens of een andere jongere die net als wij destijds graag boer wil worden.’ |